

Lasă, lasă...

Danut Cepoi

Lasă, lasă,
lasă timpul
lasă viața
lasă-ți gândul
singurel
ca să salte peste,
garduri
tânăr cum
erai odată
nalt, și drept
și frumușel.

Lasă vremea
să s-aștearnă.
Pune-ți
drumurile-n cui,
povestește
să audă
toată lumea
ce fecior ai fost
odată:
al măicuței,
nu oricui!

Lasă lasă la pucioasă
lumea ca să te admire
că ai fost odată bine
că ai fost odată mire.
C-ai bătut la pas și țara
toamna, iarna, primăvara
timpul a trecut ca apa
dar n-ai uitat să dai cu sapa.
Lumea tu ai cunoscut,
și ai adunat o vară
drum de pulbere amară,
zâmbetul nu l-ai pierdut!